

תת"ע 8065/03/18 - חמאמדה עמר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8065-03-18 מדינת ישראל נ' חמאמדה עמר
תיק חיצוני: 90509691953

מספר בקשה: 1

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	חמאמדה עמר
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ה) בחוק סדר הדין הפלילי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ה) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בית המשפט העליון ממש לאחרונה ברע"פ 8427/17 אמנון סאלם נגד מדינת ישראל חזר קבע וביסס את המבחנים לצורך הדיון בבקשה מסוג זה תוך שקבע כי רק בהתקיים אחד מהמבחנים לעיל יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר נאשם.

עוד נקבע בפרשה זו כי אישור מסירה החוזר לסריקה כ"לא נדרש" מהווה אינדיקציה לזימון כדין של המבקש ואין המדובר בבסיטואציה בה יש הצדקה לאפשר שיפוט מחדש.

לגופן של טענות לא העלה המבקש כל נימוק המראה כי העבירה לא בוצעה על ידו.

מנתונים שהציגה המשטרה עולה כי המבקש עצמו הודה בתצהיר כי הוא אשר קיבל הרכב לידי מהחברה שהייתה בעלת הרכב והוא אשר נהג בו עת בוצעה העבירה.

לא הוצג כל תצהיר של אדם אחר הטוען כי הוא אשר ביצע את העבירה.

לא מצאתי כי נגרם למבקש כל עיוות דין מעצם ההרשעה או מרף הענישה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר הצדדים.